

Semmi nincs attól fontosabb, mint megismerni az igazságot Jézusról! Ő a Biblia központi témája az első könyvtől kezdve a legutolsóig. Ő az Alfa (A) és Omega (Ω), Alef (א) és Tav (ט) első és utolsó, a kezdet és a vég. A Héber ABC első és utolsó betűi a teljes Ószövetséget végig kíséri.

Megtalálható a parancsolatokban, a gyermekek nevelésére való rendeletekben, és minden jelentősebb mondatban, amelyeket Isten emberei mondtak az Isten népének. Ez a két betűből álló szócska, melyet soha nem fordítanak le, de mégis ott van, mely végig kíséri Jézus jelenlétét az Ószövetség írásaiban. Pl.

(5Móz.6:5) „Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből.”

(Luk.24:27) „És elkezdvén Mózesről és minden prófétáktól fogva, magyarázza vala nékik minden írásokban, amik ő felőle megírattak.”

Pál apostol úgy fejezte ezt ki, hogy Krisztus az Istennek ama nagy *“titka”*, *“Benne van a bölcsesség és ismeret minden kincse elrejtve.”* **(Kol.2:2-3)** Nincs attól nagyobb és fontosabb ismeret, mint az Ő ismerete, megismerése!

KI(CSODA) JÉZUS?

Jézus személyében fizikálisan maga Isten lépett be a világunkba! Jézusban Isten és az ember egy személlyé lett, amit azelőtt soha senki nem látott még. Jézus Krisztus teljes mértékben Isten és ember egy személyben.

1. Isten

A Biblia nagyon egyértelműen és világosan jelenti ki, hogy Jézus Isten: **(Róma 9:5)** *“a Krisztus, aki mindenkinek felette örökké áldandó Isten.”* Amikor Tamás megpillantotta a feltámadt Jézust, felkiáltott: *“Én Uram, és én Istenem!”* **(Ján.20:28)** Amikor a tanítványok meglátták a feltámadt Jézust: *„És mikor meglátták őt, **leborultak** előtte. „* **(Mát. 28:17)**

A Biblia pedig félreérthetetlenül, egyenesen és határozottan kijelenti, hogy egyedül Isten méltó az imádatra! **(Mát.4:10; Jel.22:9)**

a) Isten Fia

(Márk 1:1) *„Jézus Krisztus, az **Isten Fia** evangéliumának kezdete...”* Az „Isten Fia” cím Jézus istenségére mutat rá.

(Ján.5:18) *„E miatt aztán még inkább meg akarták őt ölni a zsidók, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondotta, egyenlővé tévén magát az Istennel.”*

(Luk.1:35) *„És felelvén az angyal, monda néki: A Szent Szellem száll te reád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz meg téged; azért ami születik is **szentnek** hivatik, **Isten Fiának.**”*

(Ján.5:22-23; Máté 14:33; Zsid.1:8; Ján.3:16)

De mikor született? A válasz az, hogy Ő öröktől fogva van. Soha nem volt olyan idő, amikor a Fiú nem létezett: **(Ján.17:24)** *“mert szeretél engem már a világ kezdete előtt”* **(Ján.17:5)** *„És most te dicsőíts meg engem, Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam te nálad a világ létele előtt.”* **(Ján.16:27-28)** *„Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettedek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki. Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához.”* **(Gal.4:4) (János :6:62) (Ef.1:3-5)**

(János 8:58) *„Monda nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok.”* **(Péld.8:21-36)** *„Örök időktől fogva felkenettem, kezdettől, a föld kezdetétől fogva.”*

(Ésa.9:6) „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán lesz, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének!”

Tekintsünk át néhány párhuzamos Igeverset melyek által Isten az Ószövetségben kijelenti magát, és Jézus ugyanúgy jelenti ki magát az Újszövetségben.

(Ésa.44:6) „Így szól az Úr, Izráelnek királya és megváltója, a seregeknek Ura: Én vagyok az első, én az utolsó, és rajtam kívül nincsen Isten.”

(Jel.1:11/a) „Amely ezt mondja vala: Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó;...”

(Ésa41:4; 43:10; 45:5) ← **(Jel.1:8, 17; 21:6, 22:13)**

(Ésa.45:23) ← **(Fil.2:10-11)** – Mindent térd Jézus nevére hajlik meg, és minden nyelv Őt vallja!

b) Isten Igéje

(Ján.1:1) “Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige.” A Fiú az Isten Örökkévaló Igéje, ami már a kezdetben létezett. A teremtéskor **(1Móz.1)** látjuk, hogy Isten szólt (szó, Ige), és lett. **(Zsolt.33:6)** „Az Úr szavára lettek az egek, és szájának leheletére minden seregük.”

Bármit is tesz Isten, azt az Ő Igéje által teszi: “Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött.” **(Ján.1:3)** Amikor Isten ki akarja magát jelenteni, akkor azt az Ő Igéjén keresztül teszi. Az Ige Isten Önmagáról való kinyilatkoztatása, amely által tudhatjuk, hogy Ő ki. És Jézus az Isten Igéje!

(Ján.1:14) „És az Ige testté lett, és lakozott mi közöttünk - és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya Egyszülöttjének dicsőségét -, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.”

(Ján.1:18) „Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt.”

c) Isten képe

Milyen Isten? A Biblia azt tanítja, hogy „Az Istent soha senki nem látta” **(Ján.1:18a)**. Viszont azt is tanítja, hogy „az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt.” **(Ján.1:18b)**, tehát ha meg akarjuk tudni, hogy milyen Isten, akkor ennek az egyetlen módja, ha megnézzük az Ő Képét, Jézust! **(Kol.1:15)** “Ő a láthatatlan Isten képe.” Isten minden szépsége és nagysága az Isten Képében látható: **(Zsid.1:3)** “Aki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása” Amikor Jézusra nézünk, akkor Istent látjuk. Amikor megismerjük Jézust, Istent ismerjük meg.

d) Isten neve

Az Ószövetségben Isten az Ő nevének keresztül jelentette ki Önmagát, ami nem más, mint a: YHWH (magánhangzók nélkül van írva a héber eredeti szövegben), amit úgy fordítunk, hogy “az ÚR” **(2Móz.6:3)**.

Ez a név olyan szent név volt a zsidók számára, hogy soha nem is ejtették ki **(2Móz. 20:7)**, hanem helyette az “Adonai” szót említették vagy olvasták, aminek a jelentése: “Úr”. Egy középkori keresztény írástudó tévesen írta át a YHWH nevet, ebből lett a “Jehovah”, így Isten nevének ezt a téves formáját használta fel számos Biblia fordítás. Isten lefordította az Ő Szent Nevének a jelentését Mózes számára: “VAGYOK, AKI VAGYOK” vagy még rövidebben “ÉN VAGYOK” **(2Móz.3:13-14)** és aztán kijelentette: “Az ÚR (YHWH), atyáid Istene, az Ábrahám Istene, Izsák Istene, Jákób Istene” **(2Móz.3:15)**

Jézus számos alkalommal jelentette ki Magát, mint a nagy “VAGYOK”, különösen János evangéliumában **(Ján.8:12; 24 28; 14:6 stb)**, és Pál ezt úgy magyarázza, hogy “minden más név felett való név” az Övé! **(Fil.2:9-11)** Tehát azt mondhatjuk, hogy Jézus az Isten Neve, vagy legalábbis az egyetlen és legteljesebb értelmezése az Ő Nevének!

2. Ember

Jézus nemcsak Isten, hanem ember is: Ez nem azt jelenti, hogy Ő félig Isten csak és félig ember csak. Ő 100%-ban Isten és 100%-ban ember egy személyben. Ezt a hatalmas igazságot látjuk a következő Igében:

(Ján.1:14) *“Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.”*

Isten emberré lett – ez a megtestesülés hatalmas titka, ami azt jelenti, hogy “testet ölteni”. Az Isten Fia egyesítette Önmagával az emberi természetet és Ő volt és továbbra is Ő Isten és ember két különálló természetben, de egy személyben.

a) Szűztől született

Hogyan válhatott Isten emberré? Jézus természetfeletti módon, a Szent Szellem által fogant meg a szűz Mária méhében **(Luk.1:30-35; Mát.1:18)**

(Máté 1:18) *„A Jézus Krisztus születése pedig így vala: Mária, az ő anyja, eljegyeztetvén Józsefnek, mielőtt egybekeltek volna, viselősnak találtatott a Szent Szellemtől.”*

Nagyon sok mindent el lehetne mondani erről az Igeversről, de egy dolog biztos: Jézus emberi anyától született. Jézus emberi születése is az Ő ember mivoltát támasztja alá.

Mint ahogy nekünk is van emberi testünk, ugyanúgy Jézusnak is emberi teste volt. Egy rendes gyermekhez hasonlóan Jézusról is azt mondja az Ige, hogy: „A kis gyermek pedig növekedett és erősödött...” **(Luk.2:40)**, s amint növekedett, „És Jézus gyarapodott bölcsességben, testének állapotában, az Isten és az emberek előtt való kedvességben.” **(Luk.2:52)**. A **János 4:6**-ban azt látjuk, hogy Jézus az utazástól *elfáradt*. A **Máté 4:2**-ben pedig, amikor böjtölt, akkor *megéhezett*. A **János 19:28**-ban, amikor a kereszten volt, Jézus azt mondta, hogy *szomjas*. Jézus teste tehát minden tekintetben olyan volt, mint a miénk. Amikor Jézus feltámadt, akkor a fizikális emberi testében támadt fel, ami már nem volt többé alávetve semmiféle erőtlenségnek, betegségnek, vagy a halálnak. A tanítványok elálmélkodtak, amikor a feltámadt Krisztus megjelent nekik és ezt mondta:

(Luk.24:39) *„Nézzétek meg a kezemet és lábamat, hogy csakugyan én vagyok; tapintsatok meg és lássatok. Mert a szellemnek nincs húsa, csontja, de, amint láthatjátok, nekem van.”*

Jézus értelmé is teljesen olyan volt, mint a miénk. Neki is minden olyan dolgot meg kellett tanulnia, amiket minden gyereknek meg kell. Lukács például azt mondja, hogy Jézus gyerekként *„gyarapodott bölcsességben”* **(Luk.2:52)**. Gyerekként Jézusnak is meg kellett tanulnia enni, beszélni, olvasni, írni, stb. Ezen kívül Jézusnak voltak érzései. Amikor egy százados jött hozzá azzal a kéréssel, hogy gyógyítsa meg a szolgáját, akkor azt olvassuk, hogy Jézus *„elcsodálkozott”* **(Mát.8:10)** a százados hitén. Lázár halálakor azt olvassuk, hogy Jézus sírt **(Ján.11:35)**. A Zsidókhoz írt levélben azt olvassuk, hogy *„Ki az ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért”* **(Zsid.5:7)**. Azt olvassuk, hogy keresztre feszítése előtt a Gecsemáné kertjében:

(Mát.26:37) *„És maga mellé vevén Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezde szomorkodni és gyötrődni.”*

(Mát.26:38) *„Ekkor monda nékik: Felette igen szomorú az én lelkem mind halálig! maradjatok itt és vigyázzatok én velem.”*

(Ján.12:27) *„Most az én lelkem háborog;”*

b) Megüresítette Önmagát

A **Filippi 2:6-8**-ban Pál azt mondja, hogy Ő *“megüresítette Önmagát és szolgáló formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is embernek bizonyult.”*

Az, hogy Jézus megüresítette Önmagát, nem azt jelenti, hogy letette isteni természetét és csak emberré lett, hanem azt, hogy isteni dicsőségét és lényegét, amellyel rendelkezett, illetve azokat az előjogokat és kiváltságokat, amelyek illetik, mint Istent, letette, hogy emberré lehessen.

Lukács 4:3-ban olvashatunk arról, hogy Jézus negyven nap pusztai böjtölése során Sátán megkísértette és arra próbálta rávenni Jézust, hogy mondja a kőnek, hogy változzon kenyérré, ha tényleg Ő az Isten Fia. Természetesen Ő volt az Isten Fia és természetesen képes lett volna a követ kenyérré változtatni, hiszen nemsokkal ezután arról olvasunk, hogy Jézus a vizet borrá változtatta a Kánai menyegzőn, illetve megsokasította a kenyeret és a halat. De Jézus itt mégsem változtatta a követ kenyérré, mert azon a ponton neki emberként kellett engedelmeskednie (a Szent Szellemtől vitetett a pusztába = Isten akarata volt az a megpróbáltatás). Ez azt jelenti, hogy Jézusnak az „emberi lehetőségeivel” kellett „gazdálkodnia” és engedelmeskednie. Ha isteni erejét kihasználva kicsit könnyebbé és elviselhetőbbé tette volna saját maga számára megpróbáltatást, akkor nem teljesen emberként engedelmeskedett volna Istennek.

A kísértés és megpróbáltatás ezen a ponton nem is annyira az éhség volt, mint inkább az, hogy Jézus „csaljon” kicsit az isteni erejével, hogy egy kicsit kibíráhatóbbá tegye a körülményeket. Jézus azonban Ádámmal és Évával ellentétben visszautasította azt, ami szemlátomást jónak, sőt, szükségesnek tűnt a számára, és az Ő Mennyei Atyja akaratának való engedelmeskedést választotta helyette.

Az utolsó kísértés, miszerint ha Jézus csak egy pillanatra is leborul és imádja Sátánt, azzal szert tesz a világ összes birodalma és királysága feletti hatalomra (**Luk.4:5**) is ugyanarra a dologra irányult: hogy Jézus ne úgy tegyen szert minden hatalomra, hogy egy egész emberi életet át állandó engedelmisségben él az Atyának, hanem azáltal, hogy csak egy pillanatra behódol a sötétség fejedelmének. Jézus ismét visszautasította a látszólag könnyű utat, és az engedelmisségnek azt az útját választotta, amely legvégül a kereszthez vezetett.

c) Az Ember Fia

Az evangéliumokban Jézus ezt a címet többször használta magára, mint bármely más címet: 69 alkalommal fordul elő Máté, Márk és Lukács evangéliumában, illetve 12 alkalommal János evangéliumában.

Ő az, *“aki a Mennyeiből szállott alá” (Ján.3:13)*, egy igazi ember Isten szerinti mintája. (**Róm.8:29; 1Ján.3:2**) Ez volt eljövételének célja is:

Habár Jézus minden tekintetben olyan ember volt mint mi, Ő mégis bűn nélkül való volt. Ezért utal rá Pál úgy, *„mint aki bűnt nem ismert”*, (2Kor.5:21), Péter úgy mutatja be, mint *„aki bűnt nem cselekedett sem a szájában álnokság nem találtatott” (1Pét.2:22)*, János pedig azt írja, hogy *„Őbenne nincsen bűn” (1Ján.3:5)*

Ahhoz, hogy Jézus bennünket, embereket teljes mértékben tudjon képviselni, teljes mértékben emberré és emberivé kellett válnia. Az első ember, Ádám is az emberiséget képviselte, de ő az engedetlenségével.

(**Zsid.4:15**) *„Mert nem oly főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenkiben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt.”*

Jézusnak 100%-os emberként kellett élnie ahhoz, hogy 100%-osan tudja az emberiséget képviselni a kereszten és hogy engesztelő áldozatként halhasson meg helyettünk:

(**Zsid.2:17**) – **Ravasz László** *„Ezért kellett neki mindenestül hasonlónak lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő és hű főpap legyen az Isten előtt való szolgálatban; ezért tud engesztelést szerezni a nép bűneiért.”*

(Vida Sándor) „Ezért kellett minden tekintetben a testvérekhez hasonlóvá lennie, hogy könyörülő (irgalmas) és Istenhez hű főpap lehessen a nép vétkeinek kiengesztelésére.”

Ha Jézus nem lett volna 100%-osan ember, az értünk való halála is teljesen értelmetlen lett volna. Jézus emberi mivolta (és ugyanakkor isteni mivolta is) tette és teszi lehetővé, hogy Ő legyen a közbenjáró Isten és ember között.

(1Tim.2:5) „Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus.”

MIÉRT JÖTT EL?

1. Hogy kijelentse az igazi Istent

Csak egy igaz Isten van! Ez a Biblia világos kinyilatkoztatása.

(5Móz.6:4) „Halld Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr!”

(Ján.17:3) „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.”

Azonban Isten Láthatatlan Isten, akit egy ember sem látott, sem nem láthat bűnös állapotában. Pontosabban emberi szem számára láthatatlan, hiszen a mennyei lények mindenkor látják az Ő arcát. **(Mát.18:10)**

(1Tim.6:15-16) „Amit a maga idejében megmutat ama boldog és egyedül hatalmas, a királyoknak Királya és az uraknak Ura, Kéé egyedül a halhatatlanság, aki hozzáférhetetlen világosságban lakozik; akit az emberek közül senki nem látott, sem nem láthat: akinek tisztesség és örökké való hatalom. Ámen.”

Jézus, az Isten Fia azért jött el, hogy kijelentse, hogy megismertesse Őt az emberrel. **(Ján.1:18)** „Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fió, aki az Atya kebelében van, az jelentette ki Őt.”

(Ján.14:9) „Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és még sem ismertél meg engem, Filep? aki engem látott, látta az Atyát; mimódon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát?”

Jézus Isten, aki emberi testben járt-kelt az emberek között! Ez az Újszövetség legmegdöbbentőbb állítása. Látni akarod Istent? Nézd Jézust! Látni akarod Jézust? Olvasd az Ő Igéjét és edd meg azt.

(Kol.2:9) „Mert Ő benne lakozik az istenségnek egész teljessége testileg,” Minden, amit Jézus mondott és tett, Isten közvetlen kijelentése volt az ember felé. **(Ján.14:10-11)** „Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van? A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, aki én bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat. Higgyetek nékem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van; ha pedig nem, magokért a cselekedetekért higgyetek nékem.”

Aki csupán az Ószövetség alapján nézi Istent, az könnyen félreérti Őt. Ha Jézust nézzük, a szeretet, jószág, kedvesség, segítőkészség jut eszünkbe Róla és így nehezen tudjuk összeegyeztetni az Újszövetségi Istenképet az Ószövetségi Istenképpel.

Az Ószövetséget látva nem kapunk teljes képet Istenről. Úgy is mondhatnánk, ha az Ószövetségben nézzük Istent, akkor Ő nem csak olyan, amilyenek ott látjuk. Jézusban kapunk teljes képet Istenről. Szemléltessük ezt egy példával. Ha egy viharos tengeren hánykolódom hajóval, akkor csak azt látom, amilyen a tenger az én tapasztalatom szerint, azaz a felszínen. Azonban, ha egy tengeralattjáróval lemerülök, meglátom milyen csodálatos és színes, és élettel teli, még akkor is, ha hatalmas erővel bír. Ez a merülés akkor következik be az életünkben, amikor újjászületünk, és az Isten törvénye a szívünkbe kerül. Jézus a „tengeralattjáró”. Akkor tehát Isten olyan, amilyenek az Ószövetségben látjuk, vagy amilyenek az Újszövetségben látjuk. Nos, mindkettő. Csia Lajos így írt erről: „A Golgotai Kereszten beláthattunk egészen Isten szívéig”. Jézus kijelentette Isten igazságát.

Jézus megmutatta nekünk Isten hatalmát, erejét és könyörületességét a betegek meggyógyítása által **(Mát.4:23-25)** „...gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget”, a gonosz szellemek kiűzése által **(Márk.1:34)** „és sok ördögöt kiűzte, és nem hagyja vala szólni az ördögöket, mivelhogy őt ismerték” és a sok nagy csoda által, amiket bemutatott **(Márk.4:35-41)** „Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek néki?”, még a halottat is feltámasztotta! **(Ján.11:43-44)**.

Az Ő kijelentésének a központja maga Isten volt, ami szerető mennyei Atyánk **(Ján.17:25-26)**, aki a legnagyobb áldozatot tette azért, hogy az Ő bűnös gyermekeit visszahozza Önmagához. **(Ján.3:16)** És Jézus, a Fiú, aki a mi bűneinkért való áldozattá lett, Ő az út az Atyához.

(Ján.14:6) „Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanem én általam.”

(Mát.7:13-14) „Menjetek be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.”

Ez a keskeny út nem csupán morális-erkölcsi értelemben vett keskeny út, és szoros kapu. Elsősorban nem azt jelenti, hogy nem lopok, nem hazudok, nem cigizek, nem követek el szexuális bűnt. Ettől sokkal többet jelent. Te mit gondolsz erről? Mennyire szoros az a kapu, és mennyire keskeny az az út?

Ez azt jelenti, hogy mind a kapu, mind az út „egy Jézusnyi”. Ott nem fér el Buddha a nagy pocakjával, ott nem fér el Krisna a háremével, és Mohamed sem a vad követőivel, sőt, még a mi elképzeléseink sem. Jézus a keskeny út és a szoros kapu. Rajta kívül nincs szükség egyébre az élethez. Nem kell kiegészíteni semmivel. Csak Őrajta keresztül indulunk lépünk be az örök életre vezető útra és csak rajta keresztül tudunk oda bemenni.

2. Hogy kijelentse az igazi embert

A bűnbeesés miatt nem csak az Egy Igaz Isten ismeretét veszítettük el, hanem az ember igazi ismeretét is. (Ez érvényes önmagunkra és másokra egyaránt). A bűnbeesés után az embere Isten elől is elbújt és egymás elől is elrejtették magukat **(1.Móz.3:7,8,10)**. Az ember Isten képére és hasonlatosságára lett teremtve és egyedül Isten megismerése által ismerhetjük meg igazán az embert. Ezért van az, hogy az ember az ő balgaságában Isten helyett inkább egy majommal, vagy cickányfélével kapcsolja össze saját eredetét! **(Róm.1:21-23)** „És az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négy lábú állatoknak és csúszómászó állatoknak képmásával.”

Sőt, az ember odáig süllyedt, hogy saját maga akar magának képet alkotni. Ilyen célt szolgálnak az „ismerd meg önmagad” és személyiségfejlesztő programok. Az ember kategorizálja magát és másokat. Erre jók a különböző személyiségtípusok, illetve a különböző horoszkópok. Ezekkel a módszerekkel az ember beskatulyázza magát és másokat, vagy az ördögnek adja meg ugyanezt a lehetőséget. Bezárja a lehetőséget, hogy Isten olyanná formálja, amilyenné Ő alkotta.

Ha tudni akarod milyen vagy, nézd Jézust. Az Ige tükrében láthatod meg magad, az igazi önmagad.

(Jak.1.25) „Mert ha valaki hallgatója az Igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát: Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt. De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad amellet, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén, az boldog lesz az ő cselekedetében.”

Azonban ne magunkat keressük ebben a tükörben, mert „aki megtalálja az ő életét, elveszti azt; és aki elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt.” **(Mát.10:39)**

Jézus Isten képe (**Kol.1:15**) és az egyetlen igazi és teljes ember, aki valaha járt a földön! Ádám, „az első emberben” bűnbe esett az egész emberiség, ezzel elveszítette igazi identitását és emberiségét. Jézus, „a második ember” és „utolsó Ádám” (**1Kor.15:45-49**) és az új teremtés Kezdeté (**Kol.1:18**) „*És Ő a feje a testnek, az egyháznak: aki a kezdet, elsősülött a halottak közül; hogy mindenekben Ő legyen az első;*”.

Ezért nevezi Őt a Biblia úgy is, mint „az új ember”. (**Ef.4:24**) Csakis Őbenne és Átala válhatunk azzá, akivé Isten eredetileg eltervezett minket! Hogyan? Ha Őt szemléljük és így a Szent Szellem az Ő ábrázatára alakít minket. (**2Kor.3:18**) „*Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsóségről dicsóségre, úgy mint az Úrnak Szellemétől.*”

Bűntelen emberként Ő lehetett a tökéletes és utolsó áldozat a mi bűneinkért. (**Zsid.10:10-14**) „*Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszenteltek.*”

3. Hogy életét adja az ember megváltásáért

Most eljutottunk Jézus eljövételének legfőbb okához: (**Luk.19:10**) „*Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtalálja azt, ami elveszett.*” Tehát nem nekünk kell megkeresni saját magunkat, ahogy azt az előbbieken már említettük. És ahhoz, hogy megváltson bennünket, az életét kellett értünk adnia:

(**Mát.20:28**) „*Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.*”

Mondhatjuk tehát, hogy Jézus azért jött el, hogy meghaljon, hogy az Ő halála által megtörhesse Sátán hatalmát az ember fölött, s hogy megnyithassa az utat a számunkra az Isten országába.

(**1Ján.3:8**) „*Aki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.*” (**Kol.1:13-14**) „*Hálákat adván az Atyának, ki alkalmasakká tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban; Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának országába;*”

Isten ezt a tervet már az ember bűnbeesésekor kihirdette, azaz az ördög feletti hatalmas győzelmet! (**1Móz.3:15**)

Az első ember, Ádám is az emberiséget képviselte, de ő az engedetlenségével. Ezzel szemben Jézus emberré lett és emberként az engedelmisségével képviselte az egész emberiséget. Pál ezért mondja azt, hogy:

(**Róma 5:19**) – **Károli** „*Mert miképpen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek: azonképpen egynek engedelmissége által sokan igazakká lesznek.*”

(**Csia Lajos**) „*Mint ahogy ugyanis egy ember engedetlensége a sok [embert a] vétkekesség [állapotába döntötte], úgy egy ember engedelmissége a sok [embert] az igazságosság [állapotába] fogja visszaállítani.*”

(**Ravasz László**) „*Mert amint egy ember engedetlensége által sokan a bűnösök sorába kerültek, úgy egynek engedelmissége által sokan az igazak sorába kerültek.*”

Idézet Ireneusz, második századi egyházatya, „*Apostoli Igehirdetés feltárása*” című írásából.

„Ádám, mindnyájunkat lebilincsel a halál, az engedetlenség tette miatt, ezért illő volt, hogy a halál bilincseit annak engedelmissége törje össze, aki értünk emberré lett. A halál a teste uralkodott, ezért illő volt tehát, hogy a test által legyen eltörölve. Az Ige ezért lett testté, hogy a test által törölje el a bűnt...a mi Urunk ugyanazt a testet vette fel, ami az első teremtményben volt, azért, hogy harcra kelljen...és legyőzze azt, aki Ádám sűjtött minket.”...A törvényszegés, amely a fa által történt, eltöröltetett a Fán az engedelmisség által, azaz az Isten iránti engedelmisség által. Az Ember Fia felszögeztetett a Fára, eltörölte a rossz tudását, és elhozta a jó tudását”

Megtanulandó Bibliai vers: (**Zsid.1:1**)

Tanuld meg az Ószövetség könyveit 1 Mózesztől Ezékielig